

Els alumnes de segon de primària de l'escola Jacint Verdaguer del barri barceloní del Poble-sec canvien els colors de la capçalera de l'ARA per al diari especial.

XAVIER BERTRAL

l'ARA, es trenca el silenci que hi havia a la classe. Per atreure la seva atenció, la mestra –sense dir ni una paraula– pica un cop de mans, que la majoria de nens ignoren. Tot seguit pica dos cops i alguns dels alumnes li responen fent el mateix. En pocs segons tota la classe ja està imitant els moviments de mans de la professora i hi torna a haver silenci absolut. Els nens entreguen el seus dibuixos i en el primer es pot llegir: “Farem un món millor”. —

Ana Novella

DOCTORA EN FILOSOFIA I CIÈNCIES DE L'EDUCACIÓ DE LA UB

“Hem d'aconseguir que els infants s'impliquin en la gestió pública”

JOAN SERRA
BARCELONA

Ana Novella és doctora en filosofia i ciències de l'educació de la Universitat de Barcelona (UB), on és membre del departament de teoria i història de l'educació de la Facultat de Pedagogia. Ha escrit el llibre *Infants, participació i ciutat* (Editorial Horsori), en el qual detalla la fórmula per convertir els Consells d'Infants creats en diversos municipis en un òrgan de participació vàlid.

Fins a quin punt és important que incorporem la visió de la infància en la gestió pública?

És rellevant perquè la mirada que poden tenir del que és la vida a la ciutat i de les necessitats del seu col·lectiu és diferent de la que podem definir com a adults. Francesco Tonucci, pedagog italià que és el pare de la criatura de la participació infantil en els municipis, diu que el nen té una altra perspectiva, perquè la seva manera de mirar la ciutat és molt neta i la seva anàlisi és espontània. Els infants tenen coses a dir, i així garantim el desenvolupament del seu exercici de ciutadà, també des d'un punt de vista polític.

¿La millor manera de vehicular la seva veu són els Consells d'Infants, creats en diversos municipis de Catalunya?

Els Consells d'Infants són òrgans de participació regulats en el reglament de participació ciutadana. El que hem d'aconseguir és que els infants s'impliquin en

aquests projectes vinculats al govern de la ciutat i la gestió pública. També hem de vetllar perquè l'escola garanteixi el desenvolupament de l'exercici de la participació de l'infant i que en l'àmbit del lleure passi el mateix.

Com ha de ser un Consell d'Infants vàlid per a la ciutat i el nen? Aquell en què els nens són dipositaris de la gestió i la seva activitat genera transformació a la ciutat. És important que la seva acció tingui sentit. Hem de desenvolupar la idea de l'infant com a ciutadà i activista cívic. El nen s'ha de reconèixer com a actiu de la seva pròpia ciutat.

¿Estem desplegant com tocaria aquests espais de participació?

Els Consells d'Infants a Catalunya van néixer el 1998 de la mà de la Diputació de Barcelona, que amb el suport del catedràtic Jaume Trilla i del pedagog Francesco Tonucci va ser la primera administració que ho va desenvolupar. La idea era que cada territori s'apropiés d'aquesta eina de participació i hi donés forma. Tots els consells es caracteritzen per un espai d'assemblea, on els nens prenen la paraula, i per la planificació de la participació. El municipi també fa un encàrrec als infants sobre alguna qüestió relacionada amb la ciutat, amb partida pressupostària, que reclama la seva mirada. La idea és que el Consell d'Infants perduri. Les experiències fins ara han estat satisfactòries. La xarxa va començar amb vuit municipis i ara ja són més d'una trentena. —

Toc d'atenció de les entitats socials al Parlament per la pobresa infantil

ARA

BARCELONA. Les entitats socials van deixar ahir un missatge clar al Parlament: calen actuacions contundents de les diferents administracions per revertir els efectes de la crisi en els més petits i, si no és així, la pobresa, la malnutrició i la falta d'habitatge dels infants es poden agreujar. En una compareixença conjunta a la comissió d'infància del Parlament, el Banc dels Aliments, Càritas, la Societat Catalana de Pediatria i la Plataforma d'Infància de Catalunya van advertir ahir que Catalunya s'està allunyant dels estàndards europeus i s'està acostant perillosament a estadístiques més pròpies de països en desenvolupament. “A Espanya, la pobresa té cara de nen”, va sentenciar el vicepresident de la Societat Catalana de Pediatria, Xavier Pérez. L'entitat va deixar clar que en els casos de malnutrició fins fa poc el desequilibri de nutrients era bàsicament l'obesitat, però que cada cop més es noten alguns déficits de proteïnes o de ferro.

Avís

Càritas critica que no estan garantits drets bàsics dels infants com el menjar i la llar

Per part de Càritas, Carme Borbonès i Agustí Adell van emfatitzar que, mentre que serveis públics bàsics com l'educació i la sanitat estan garantits, no ho estan altres drets dels infants, com l'alimentació i la llar. Remarquen que, a més a més, el coixí social que fa dècades suposaven la família extensa i els veïns s'ha “aprimat” actualment. Des de la Plataforma d'Infància de Catalunya van posar de manifest que les ajudes socials, com les beques menjador, no arriben a tothom, i que això fa que no es puguin garantir els drets dels infants. Com a representant del Banc dels Aliments, Antoni Sansalvadó va manifestar al Parlament que la voluntat de la seva entitat, que des del 2008 ha vist créixer el nombre de beneficiaris un 223%, és “perdre clients”.

Els grups polítics van evidenciar la seva preocupació per aquesta problemàtica. ERC va demanar “més polítiques socials i més eficaces”. El PSC va denunciar la política de retallades del Govern i el PP va coincidir a criticar la política d'austeritat de la Generalitat. ICV va acusar l'executiu d'Artur Mas de no voler reconèixer el problema de l'empobriment i CiU, al seu torn, va defensar que Catalunya ja partia d'una situació de pobresa estructural i que, malgrat que les polítiques d'austeritat poden “no solucionar certes coses”, l'endeutament que es van trobar en accedir al Govern “fa molt més difícil la situació. —